

Z Á Ř Í 2 0 2 2

Veni, Sancte Spiritus

Přijď, Duchu Svatý, zpíváme už tradičně na začátku školního nebo akademického roku. Nejde nám jen o to, abychom my sami pod jeho vedením do sebe přijímali formy vzdělávání, abychom dosahovali co nejlepších výsledků ve studiu nebo v práci, ale myslíme i na to, že církev jako celek je povolána napomáhat vzdělávání lidstva, jak tomu bylo do doby, kdy někdo postavil proti sobě víru a rozum a kdy se začalo náboženství považovat za brzdu pokroku a nepřítele vědy.

Často slyšíme, že věda vznikla v sedmáctém století jako vzpoura proti náboženskému dogmatu. Ve skutečnosti však věda vznikla ve třináctém či čtrnáctém století jako spor mezi dvěma různými východisky: Podle prvního tábora byla nejlepším způsobem, jak objevit ve vesmíru Boží rukopis, scholastická debata po dle přísných zásad rozumové dedukce. Druhá skupina dávala přednost indukci na základě zkušenosti a „vyslýchání přírody“ pomocí experimentů. Věda těžila z obou metod: ověřovala tvrzení pomocí experimentů a pak přísnou kritikou a argumentací zjišťovala jejich význam. Z pokusů (i omylů) v klášterech, kde se pracovalo na poli, a z nových teoretických a experimentálních studií na univerzitách se v Evropě vyvinuly nové způsoby, jak využívat přírodu ve prospěch lidí a jak jí rozumět. Kdysi zpusťšený kontinent zaplnily školy, statky a dílny, které pozvedly vzdělání, zemědělství i obchod na vyšší úroveň. V této době bylo vynalezeno mlýnské kolo, větrný mlýn, komín, brýle a mechanické hodiny Jsou to vynálezy skromné, avšak brzy na nich měla vyrůst civilizace, která svými znalostmi, hojností a silou zastíní všechny ostatní kultury na světě.

P. Jan s odkazem na knihu Křesťanství a ateismus úplně jinak

Náboženské vzdělávání

Základem náboženského vzdělávání dětí musí být a zůstat rodina. Tam se dítě naučí prvním projevům víry, první modlitbě, prvních vědomostí o nebeském Otci, který nás má rád, a my se proto k němu obracíme především v modlitbě. Katecheze ve farnosti mají navázat na tyto první zkušenosti, a Bohu díky, že je můžeme mít! Za totality byly děti (až na výjimky) odkázány jen na tuto rodinnou katechezi. Katecheta či katechetka, jáhen nebo kněz mohou dětem dát ještě víc, a tak je v našem zájmu, umožnit dětem tuto formu dalšího náboženského růstu. Nejen je na náboženství přihlásit, ale také sledovat, zda skutečně na hodiny docházejí: nejlepší formou je poptat se, co se dnes probíralo.

Málokde mají děti tolik příležitosti, jako ve zdejší farnosti: na Zbraslavi převzala úkol katechetky (a velmi kvalitní!) sestra Jitka Petříková, v Dolních Břežanech chodím do školy já, a ve Zvoli se podjímá školních katechezí již řadu let náš jáhen Vladimír Hudousek, takto podplukovník, ale vůči dětem takový táta, jak to vidíme i na jeho vstupech při nedělních bohoslužbách ve Zvoli.

Moc prosím vážené pány rodiče, aby využili těchto možností. Někdy je třeba oželeť jinou lákavou aktivitu, ale náboženská formace znamená pozitivum pro celý další život, a tak opravdu neváhejte přinést i nějakou tu časovou oběť. Vyplatí se Vám!

P. Jan

Adorace za Ukrajinu

Česká biskupská konference vyzvala všechna farnosti, aby se spojily k úpěnlivé modlitbě za mír na Ukrajině **ve středu 14. září** formou společné adorace Nejsvětější svátosti oltářní. Ve farnosti ji vykonáme od 8:30 v kostele sv. Jakuba, od 9:00 pak bude sloužena mše svatá s tímtéž úmyslem.

Slavnosti Elišky Přemyslovny 2022

Ve spolupráci s Úřadem Městské části Praha – Zbraslav připravujeme i letos zádušní mši svatou za tuto českou královnu: stane se tak v neděli 18. září v 11 hodin. Boholužbu doprovodí sbor *Coro di Aula regia* Haydnovou mší pro sola, sbor, smyčce a varhany, řídí J. Petrášková.

Komunální volby 22

Zúčastněme se! Hlas dejme především těm, které známe a kteří už něco dokázali.

Farní poutní zájezd 2022

Pevně doufám, že letos se po dvouleté přestávce způsobené koronavirem, opět vydáme jako farnost na poutní autobusový zájezd. Mělo by se tak stát některou sobotu v říjnu, cílem by byl obnovovaný poutní kostel Panny Marie ve Skokách u Žlutic, spravovaný premonstráty z Teplé. Podrobnosti a podmínky budou doladěny na zasedání Pastorační rady v úterý 13. 9., a následně zveřejněny a ohlášeny.

Jak pokračují Zlatníky?

Podle harmonogramu byly položeny nové elektroinstalační kabely, umístěny nové rozvodné skříně a objednána nová osvětlovací tělesa. Bylo provedeno nové podlahové podloží s odvětrávacími kanálky a vyspraveny sokly interiéru sanačními maltami. Nyní se staví lešení, z něhož budou provedeny další zednické práce a kompletně vymalován celý interiér. Po pokládce dlažby přivezeme nové lavice. Restauruje se oltářní mřížka, delší dobu se budou restaurovat umělecky cenné boční oltáře.

Zatím ještě nelze odhadnout, kdy v kostele bude možné obnovit bohoslužby. Bude tomu předcházet i úvaha, zda se vrátit k jejich původním termínům, nebo udělat nějakou změnu vzhledem k tomu, že v sousedních střediskových Dolních Břežanech v poslední době značně vzrostl zájem o nedělní mši svatou.

Biřmování 20. listopadu

Při červencové návštěvě biskupa Zdenka Wasserbauera jsme s ním dohodli, že by přijel udělit připraveným zájemcům o biřmování tuto svátost křesťanské dospělosti v neděli **20. listopadu do kostela sv. Markéty ve Zvoli (od 9:30)**.

Máme již přihlášené kandidáty; kdo by se chtěl připojit, může svůj zájem sdělit otci Janu Gerndtovi nebo jáhnu Vladimíru Hudouskovi, nejpozději do poloviny září.

Biřmování je dovršením svátosti křtu. Ve křtu se stáváme dětmi Božími, skrze biřmování jsou nám sděleny dary Ducha Svatého k tomu, abychom byli jeho věrnými svědky, ba *bojovníky*. V prvotní církvi (a dodnes i v církvích východních) se biřmování hned připojuje ke křtu, i u malých dětí. V latinské církvi se ustálil zvyk udílet biřmování až lidem dospělejším. Biřmovanec musí mít kmotra, který je sám již biřmovaný; má to být pokud možno stejná osoba, která kmotrovala při křtu, ale je možné si vybrat osobu jinou, zvláště pokud od křtu uplynula dlouhá doba.

Biřmování má předcházet přiměřená příprava. Proto prosíme o sdělení zájmu co nejdříve.

Svátosti křesťanského uzdravování

Zatímco křest, biřmování a eucharistie představují tzv. iniciační svátosti, jimiž je člověk vtahován do intenzivního vztahu s Kristem, slaví se v církvi s nemenším důrazem i svátosti uzdravování: vždyť by bylo pošetilé domnívat se, že kdo se při křtu a biřmování zřekl ducha zla i všeho, co působí a čím se pyšní, nezabředne do pochybení a nevěry křestním závazkům, či nepotřebuje Kristovu posilu při slabosti těla, ať způsobenou nemocí, či stářím, nebo i psychickou slabostí.

Stalo se běžné, že většina účastníků mše svaté přistupuje ke stolu Páně. Kolik z nich ale třeba už léta nepřijala svátost smíření? To je znepokojující nepoměr. Potřebujeme, a to pravidelně, obnovit svoje přátelství s Bohem. Upřímně vyznat, co jsme nedotáhli, v čem jsme pochybili, a s otevřeným srdcem přijmout otevřenou náruč milujícího Otce. To je na svátosti smíření to podstatné: že Bůh nás znovu přijímá, že nám odpouští a ujišťuje, že je nám blízko a že nás neopustí.

DVĚ POZVÁNKY OD NAŠICH SESTER – NEPŘEHLÉDNĚTE!

V sobotu 24. září 2022 zveme děti, a pokud máte chuť se přidat tak celé rodiny, na dobrodružný výlet po okolí Zbraslavi zakončený programem ve farním kostele Sv. Jakuba Staršího – s názvem "**Poznej svou farnost III.**" Cílem výletu je vzájemně se více poznávat, něco spolu prožít, nahlédnout zdánlivě známá místa novým a hravým způsobem a pomodlit se spolu i jindy než v rámci pravidelných nedělních bohoslužeb. Výlet můžete absolvovat celý nebo se zúčastnit jen programu v kostele.

- Zájemci o celý výlet budou mít **sraz chvíli před 9:00 ráno na zastávce U Včely** (směrem na Baně) odkud začnou naše „dobrodružné toulky“ (autobus odjíždí v 9:05).
- **V kostele na Zbraslavi začne program pro děti i dospělé** (který bude zakončen společnou modlitbou) **cca ve 13:30**. Předpokládaný konec celé akce je cca v 15:00.

Děti si můžete vyzvednout přímo u kostela nebo až v 15:30 v našem klášteře.

Děti s sebou potřebují: Jídlo a pití prakticky na celý den, pořádné boty, pláštěnku, nějaké kapesné na případnou zmrzlinu, propisku a šátek.

**Prosíme, abyste se na akci přihlašovali u sestry Jitky,
a to nejpozději do čtvrtka 22. 9. 2022.**

Těší se na Vás, sestry karmelitky.

V sobotu 8. října 2022 zveme děti do Slaného na arcidiecézní misijní setkání, které pořádají Papežská misijní díla dětí ve spolupráci s klášterem bosých karmelitánů. **Sraz bude v 7:45 hodin ráno na autobusové zastávce „U Včely“** (autobus odjíždí směrem do centra v 7:52), odkud děti vyrazí na setkání za doprovodu sestry Jitky. Předpokládaný návrat na Zbraslav do kláštera sester karmelitek, kde si můžete děti vyzvednout, je v 18:15 hodin. Plakátek s detailním programem akce si můžete stáhnout z aktualit na webových stránkách www.karmeldj.cz

Děti s sebou potřebují: Jídlo a pití na celý den, pořádné boty, pláštěnku, propisku, blok, cca 100 Kč na cestu a případně nějaké kapesné (bratři bosí karmelitáni vaří výbornou marmeládu, a když si ji děti koupí, můžete ochutnat a zároveň podpořit jejich klášter). Kdyby se chtěl přidat někdo z rodičů, je to samozřejmě možné.

**Prosíme, abyste se na akci přihlašovali u sestry Jitky,
a to nejpozději do neděle 2. 10. 2022.**

Z prázdninových cest

O víkendu 25. a 26. 6. jsme byli v Jeseníkách nedaleko Malé Morávky. Na internetu jsem si našla, že v kostele v Malé Morávce je mše sv. v neděli v 8:00 hod. S ohledem

na následující výlet docela dobré. Přesto jsem v sobotu odpoledne řekla manželovi: „ Pojdme se tam podívat, je to dva nebo tři kilometry, to není tak daleko. „ Manžel souhlasil a v sobotu odpoledne po výletě jsme vyrazili z ubytování do Malé Morávky. Když jsme došli ke kostelu, zrovna se rozcházeli věřící po mši. Hleděla jsem na ně jako blázen, o mši v sobotu s nedělní platností nebylo na internetu ani slova.

Na vývěsce stálo: Tuto neděli je zde VÝJIMEČNĚ mše sv. již v sobotu v 17:00 a v neděli se VŠICHNI sejdem v 11:00 na poutní slavnosti v kostele sv. Jana Křtitele v Rudné pod Pradědem. To je přesně na opačnou stranu, než jsem potřebovala a ještě značně pozdě s ohledem na náš nedělní program.

Mé plány byly v troskách. Najednou z kostela vyšel i kněz, mladší člověk, tak jsem si dovolila ho oslovit výčitkou: „ Co mi to otče děláte?“ Pochopitelně byl trochu zaskočený a nechal si vysvětlit, co mě trápí. Ale reagoval hned: „ A co Rýmařov? Tam je mše v 9:00...“ A to bylo lepší, než ta osmá v Malé Morávce.

Případ druhý, opět Morava, víkend 13. – 14. 8. Tentokrát jsme na kole, „na těžko“. Spíme na základně speleologů na Březině u Javoříčka. Nedělní mši jsme vyhlédli v Náměšti na Hané v 11:00 hod., necelých 20 km, převážně z kopce. Ráno se odjezd trochu zdržel kvůli dešti, ale jen nepatrně. Proto muž volí zkratku přes les. Prý tam už jel a je to docela dobrá cesta. Chvilku to byla docela dobrá cesta, pak to byla cesta, pak potok a pak kopřivy. Naštěstí z kopce. Naštěstí se zase objevil chodníček, cestička, cesta, silnice a čas ubíhal. Nu což, řekla jsem si, jedeme, a nějak to dopadne. Závěr cesty do Náměště byl sešup a kostel byl vidět z dálky. Za pět minut 11 jsme brzdili před bránou. Bránou zavřeného kostela. Vývěska velkým písmem hlásala, že všechny bohoslužby se 14. 8. přesouvají do mariánského poutního místa Cholína, asi 12 km daleko... Cholína ? něco mi to říká..., ano, už vím. Můj spolužák z VŠ kromě inženýra vystudoval také teologii, praštil se strojařinou a je trvalým jáhnem kde? Inu v Cholině!

A tak místo mše v 11 hodin se dáváme do pořádku v minipivovaru, stíháme prohlídku zámku a oběd a celkem v klidu bez nervů a pěkně po hanácké rovině přijíždíme do Cholína. Obec je plná stánků a lidí, ve farní zahradě se griluje ostošest a v 15:00 začíná mše sv., kterou slouží Lukáš Gelnar, novokněz z Velehradu. Kostel je plný mladých lidí a dětí a mše s novokněžským pozhénáním...kolikrát se to člověku podaří? Mně podruhé nebo potřetí v životě.

A co z toho plyne? Kolikrát máme ty nejlepší úmysly, uděláme všechno, co je v našich silách podle našeho nejlepšího vědomí a svědomí a pak nám Pán Bůh přehodí výhybku na naší cestě a dá nám víc, než bychom si vůbec dokázali představit.

Marie Seifertová

Cesta do Compostelly = cesta k sobě

Pro mě „cesta“ začala 29. 5. 2022 v Ostende v Belgii. Měl jsem před sebou třicet dní volna a dva tisíce kilometrů do Santiaga. Jel jsem sám na starém horském kole s

výbavou na nosičích cca dvacet kilo a s kreditní kartou. Málokdo zažil pocit bez jakékoliv povinnosti. Máme děti, partnery, práci atd. ... Já měl jen cíl. A čas. A ani ten nebyl pevně stanovený, dalo se skončit dřív nebo o pár dní později. To je svoboda téměř dokonalá-absolutní, ve světském měřítku.

Mapa mě vedla přes Francii skoro rovně na jih a postupoval jsem asi sedmdesát kilometrů denně. Jel jsem hodně polními a lesními cestami v době jara. Potkával jsem lidi – byli skvělí, vůně, jídla, krajiny se pořád měnily, řeky, ptáky a zvířata. Mnohokrát se mi povedlo být ve všední dny na mši. Kněz je tam víc táta než otec. U oltáře se cítíte být doma u svých, i když s nimi neodpovídáte, protože umíte jen pár vět. Poutník je vítán a pokud něco potřebuje, pomůžou mu rádi. Vždy. Po rovinaté Francii byl přechod přes Pyreneje u San Sebastianu jako náraz do zdi. Musel jsem hodně chtít, abych ty první dva španělské dny vytáhl sebe i kolo do náhorních rovin ve vnitrozemí. Tam jsem navázal na tzv. francouzskou poutní cestu. Tady začalo to pravé poutnické Camino. I obraz církve je zde jiný, obřadnější. A lidé jiní, pevní v chůzi, v pohledech a jednání. Už jsem nespál sám ve stanu, ale s ostatními v poutnických ubytovnách.

Společenství poutníků je divná skupina lidí. Vstávají velmi brzo ráno a jdou celý den. Jedí, co koupí na cestě, a většina ani neví, kam dojde a kde bude spát. To vše se ale každý den vyřeší. Máte starost jen o sebe.

Motivace proč jít „cestu“ je různá. Někdo hledá odpověď na svoji životní situaci, jiný jde pro radost z turistiky, někdo sám, jiný ve skupině. Já šel sám a chtěl jsem to tak. Nemáte žádný příjem negativních zpráv. Stačí vypnout mobil. Jdete přírodou, potkáváte poutníky a spoustu symbolů „cesty“. Vidíte tu krásnou stránku života a všechno tam patří vám. Ten západ slunce, ten úsměv prodavačky v obchodě, pozdrav farmáře, jak jede z pole, ta ranní mlha, shora nasvícená sluníčkem... A pak tam stojíte a tečou vám slzy nad tou krásou. A děkujete, že tam jste.

Jednoho dne to skončí. A skoro nic. Jen si uvědomíte, že CESTA je cíl. A taky, že máte plný nákupní košík Božích darů získaných cestou. Přeju všem dobrou cestu a dobrý cíl.

Tomáš Šamárek

P. S. Chystám v září nebo v říjnu povídání o své Cestě. Pozvu Vás.

Prázdninové postřehy

Během své rozkouskované dovolené jsem pochopitelně také pozoroval, jak funguje náboženský život jinde než v mé farnosti, eventuálně čím by bylo možné se nechat inspirovat.

První část jsem prožil v usebrané atmosféře duchovních cvičení pro starší kněze v budově kněžského semináře v Olomouci. Děkoval jsem Bohu za osobnost mladého exercitátora, který nás vedl mariánskou a eucharistickou úctou s odkazem na sv. Ludvíka Grignona z Montfortu, sv. Terezii z Lisieux a sv. Jana Pavla II. Při procház-

kách Olomoucí jsem všechny kostely viděl otevřené a v každém nějakou „službu“, většinou studentského věku. (Nevím, jak do dělají, že na to ti lidé jsou?) A prostory nezeby prázdnou, ano, vídal jsem dost lidí, kteří se zjevně modlili. Tím více udivuje, že v celém semináři mají pouze 10 frekventantů studia bohosloví! Je skutečně nanejvýš nutno bušit na dveře Božího milosrdenství se slovy *Pane, dej nám kněze!*

Další týden jsem trávil u mladšího spolubratra na faře v Klenčí pod Čerchovem. Tam se člověk přímo nadechl tradičního životního stylu i zbožnosti, aniž měl pocit nějaké strnulosti nebo života mimo realitu. A jak v Postřekově zpívali! Být tam klenba, tak spadne (asi proto tamní secesní kaple má vršek interiéru trámový). V poslední době obnovují zvyk nosit v neděli do kostela kroj. Podnět k tomu dal farář, a zdá se, že šťastně. Ukazoval mi také nové zvony, které pořídili na věž farního chrámu sv. Martina. Visí jich v ní nyní 7, a mají to rozdělené, v kterou denní dobu který z nich zvoní ... Kéž by se i ve filiálních kostelích naší farnosti podařilo obnovit vyzvánění! Zatím s tím počítá rozvod nové elektroinstalace v kostele ve Zlatníkách, ale těžko říci, kolik času uplyne, než se pro myšlenku aspoň dvou nových zvonů nadchne i širší veřejnost!

Vidíte, už jsem zase doma. A jak rád!

P. Jan

Země a vesmír

Země je ve skutečnosti veliká, vznešená a krásná i v nekonečném prostoru a nemohou se jí rovnat žádná dosud známá vesmírná tělesa. Je naším pozemským domovem se všemi nejsložitějšími formami života v čele s člověkem a jeho nesmrtelnou duší, díky které se stal Božím obrazem.

Naši planetu, Zemi, můžeme proto snad též nazvat středem vesmíru, protože hlavně na ni Bůh soustředil ve svém stvořitelském úsilí svou lásku vrcholící stvořením člověka jako muže a ženy, vše v naprosté dokonalosti a vyváženosti. **Tato výlučnost se uskutečnila jen na naší Zemi! A jen planeta Země má tu výsadu, že z ní pochází podle těla sám Boží Syn!**